తారుమారు

అక్కినపల్లి సుబ్బారావు

వంగూరి ఫౌండేషన్ నిర్వహించిన ౹5 వ ఉగాది రచనల పోటీల్లో బహుమతి పొందిన కథ

మనిషి నిజం మీద అప్పుడప్పుడూ బోల్తా పడినా, లేచి దులుపుకుని దాని సంగతి పట్టించుకోకుండా యధాప్రకారం ముందరకి సాగిపోతాడు" అన్న మర్ఫీ సూక్తి పేపర్ లో కనిపించగానే, వేమన శతకం పద్యాలలో ఉన్న చేదు నిజాలలా, ప్రజల్ని నిశితంగా గమనించి కూర్చిన తుర్ఫీ సూక్తులు నిజాలని బైటపెడతాయి అనుకుంటూ పేపర్ పేజీ తిప్పాడు చక్రపాణి.

"మీరు పేపర్ పేజీలు తిప్పుతున్నారన్న మాటేకానీ చదివినవి ఆకళింపు అవుతున్నాయా?" అంటూ నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదించింది కాళింది.

"ఎవరితోనూ వాదనకి దిగనని మాటయే' అంటూ కొత్త సంవత్సరంలో నోరు మెదడుకి ఇచ్చిన వాగ్దానం జ్ఞాపకానికి వచ్చి మౌనంగా భార్య కాళింది వేపు చూసాడు చక్రపాణి.

"నిన్న అమెరికా కాలిఫోర్నియా రాష్ట్రంలో లాస్ ఏంజెల్స్ నగరానికి దగ్గరగా చాలా ఇళ్ళు దగ్ధమయాయని నాకు ఎందుకు చెప్పలేదు? అక్కడేగా మన రాజేష్ ఉంటోంది?" అంది కాళింది.

"నిజమే. కాని కొండల ఏటవాలులో దగ్ధమైన ఇళ్ళున్న ప్రదేశం, రాజేష్ ఇంటికి దాదాపు ముప్పయి కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉంది. నిన్ను అనవసరంగా కంగారు పెట్టడమెందుకని చెప్పలేదు"

"అరగంట క్రితం శారద ఫోన్ చేసి ఈ విషయం గురించి హెచ్చరించాక గుండె ఎంతో ఎక్కువగా కొట్టుకుపోతోంది. మూడున్నర కోట్ల విలువ ఉన్న ఇల్లు! అమ్మో దానికేమైనా అయితే భరించగలమా? ఒకసారి ఫోన్ చేసి ఎలా ఉన్నాడో కనుక్కోకూడదూ?" అంటూ గుండెలమీద చేతులుంచుకుంది కాళింది.

"నువ్వేమీ భయపడకు. అక్కడ నివశించే వాళ్ళకి ఇలాంటి అవాంతరాలు జరిగే ఆస్కారం గురించి ముందే ఊహించి అన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకునే జ్ఞానం ఉంటుంది" అన్నాడు చక్రపాణి.

"మీకు భార్య అన్నా, పిల్లలన్నా ఆసక్తి, వ్యాకులపాటు ఎప్పుడున్నాయి కనుక? స్నేహితులు, తప్పితే పేపర్. నా ఖర్మ! " అంటూ తలపట్టుకుంది కాళింది.

ఆరాటం వలనో, వంటింట్లో పనిచేసి రావడం వలనో ఏమో కాని శీతాకాలంలో గడ్డిపోచల్ని అంటిపెట్టుకున్న నీటి రేణువులా కాళింది మొహం మీద చెమ్మ తెర, ఆవేశంగా మాటలాడడం వలన ఎగిసిపడుతున్న కాళింది ఉపరిభాగం చూసి,"దాదాపు ముప్పయి ఐదేళ్ళ క్రితం ఇలాగే దర్శన మిచ్చి కాళింది నన్ను ఆకట్టుకుంది, మ్చ్" అనుకుంటూ పెళ్ళయాక నువ్వీ మాటలు ఎన్నిసార్లు వాడేవో. రాజేష్ బాగోగులు నాకూ ముఖ్యమే. కాస్త ఓపిక పట్టు" అన్నాడు చక్రపాణి.

"ఎలా ఓపిక పట్టనండీ? ఈ దిక్కుమాలిన కొంపలాంటి ఇల్లు అయితే "పోనీలే" అనుకుందును. కానీ నాలుగు కోట్లండీ! ఆ ధర తలుచుకుంటేనే అక్కడ ఏమౌతుందో ఏమోనని ఒళ్ళు జలదరిస్తోంది" అంది కాళింది.

అరనిమిషం క్రితం మూడున్నర కోట్ల రాజేష్ ఇల్లు ఖరీదు చటుక్కున నాలుగుకోట్లకి పెరిగిందే అనుకుని నిట్టూర్చాడు చక్రపాణి. అలనాటి కాళిందికి ఈ కాళిందికి ఎంత వ్యత్యాసం! మనుష్యులలో మార్పు సహజం, అనివార్యం కూడా. కాని ఇంత మార్పా? అంటూ తలమున్కలౌతూ పేపర్ పేజీ తిప్పాడు. సోఫాలో చతికిలపడి టెలివిజన్ ఆన్ చేసి రిమోట్ తో ఛానల్స్ మార్చడం మొదలు పెట్టింది కాళింది. పదినిమిషాలు అన్ని ఛానల్స్ పరిశీలించాక

"ఛ! దరిద్రపు వెధవలు. ఏది ముఖ్యమో దానిని ప్రచారం చేయరు. అమాయకులని కూడా నేరస్తులుగా పరిగణిస్తూ, హత్యలు మానభంగాల వివరాలు తెలియకపోయినా నిందితుల పడకగదుల్లోనికి కెమేరాలతో దూరి వీరవిహారం చేస్తూ అవాకులు చెవాకులు ప్రసారం చేస్తారు. పింజారీ వెధవలు. అది తప్పితే సులభ్ కాంప్లెక్సో, ఇంకో చెత్త భవనమో ప్రారంభానికి వచ్చే రాజకీయ నాయకుల ఊక దంపుడో ప్రసారం చేస్తారు" అంటూ రిమోట్‌ని విసిరింది కాళింది. టెలివిజన్ ఛానల్స్ ప్రసారం చేసే వార్తల గురించి కొంచెం మొరటుగా కాళింది చేసిన వ్యాఖ్యలతో తనూ చాలా మట్టుకు ఏకీభవిస్తాడు. అయితే ఏది ఎవరికి ముఖ్యం? ఏది ప్రసారం చేయాలి? అన్నదే వివాస్పదం. ఎక్కడో అమెరికాలో అడవి మంటలు గురించి ఇక్కడ సామాన్య ప్రజకి ఏమాసక్తి? దేశం మొత్తం మీద మహా అయితే పదివేల నుంచి పదిహేను వేల ప్రజలకి లాస్ ఏంజెల్స్ దగ్గర బంధువులు ఉంటారేమో అనుకుంటుంటే "ఏమిటో తెగ ఆలోచించేస్తున్నారు. ఏదో మేధావి అయినట్లు చటుక్కున ఆలోచనలోనికి కూరుకుపోతారు. ఇంతకీ వాడికి ఫోన్ చేస్తారా? లేక నేను వెళ్ళి ఫోన్ చేసి వచ్చేదా?" అంటూ పాత చోటికి వచ్చింది కాళింది.

"తప్పుతుందా మరి? వెళతాను" అంటూ కుర్చీలోంచి లేచాడు చక్రపాణి.

"సార్, అక్కడ ఫోన్ ఎవ్వరూ ఎత్తడం లేదు. మీరు బైటకి వచ్చేయండి. ఇతరులు నిరీక్షిస్తున్నారు" అన్న టెలిఫోన్ బూత్ యజమాని మాటవిని, పదిసార్లు ప్రయత్నించి విఫలుడయి, ఫోన్‌ని క్రింద ఉంచి ఇంటి ముఖం పట్టాడు చక్రపాణి ఆగస్ట్ మాసం ఆఖరి దశలో ఉన్నా సూర్యుడు సెగలు కక్కడం మానలేదు. దానికి తోడు గాలిలో తేమ ఎక్కువగా ఉండడంతో రెండడుగులు వేసేటప్పటికి చెమటతో తడిసిన బనీను శరీరానికి అంటుకుని చక్రపాణికి ఇబ్బంది కలగచేస్తోంది. రాజేష్‌తో మాటలాడడం వీలుపడలేదని చెప్పగానే కాళింది చిందులు తొక్కుతోంది. అది తలుచుకుంటుంటే శరీరంలోంచి ఇంకా ఎక్కువ చెమట ఉబకనారంభించింది. కాళిందిలో ఇంత మార్పు వస్తుందని తనతో అలనాడు ఎవరైనా అంటే, వాళ్ళని చాచి లెంపకాయ కొట్టేవాడు. కాళింది మీద అలాంటి సడలని నమ్మకం తనకి ఉండేది. ఆమె అన్నా, ఆమె ఊహలన్నా తనలో ఉన్న ఉద్వేగం వివరించలేనిది. కానీ ఈనాడు? కాళిందితో, భయపడకుండా ఏవిషయమూ చర్చించలేడే! ఇంతకీ కాళిందిలో మార్పు వచ్చిందా లేక తనలో వచ్చిన మార్పు వలన కాళిందిని కొత్త కొలత బద్దతో బేరీజు వేసి ఆమెకి "తూర్పు" ని అంటకట్టి దానిని రంగు భూతద్దాలలోంచి చూస్తున్నాడా? తనలో మార్పు వచ్చిందని తన గురించి కాళింది కూడా అనుకుంటుందేమో! అది మరుగుపరచలేక ఈ మార్పు అంతా "కాళిందిలో మార్పు" అని సమర్థించుకుంటున్నాడా?

ఒక్కసారి చక్రపాణి శరీరం జలదరించింది. "ఛ! తనలో అంతమార్పు ఏదీ? తనని చిరకాలంగా తెలిసిన ఎవరైనా తనలో మార్పు రాలేదని చెబుతారు అనుకుంటూ లోలోపల నిబిడీకృతమై ఉన్న అహాన్ని అదిమి పెట్టి ఉంచుతుంటే ఎదురుగా వస్తున్న కారు హారన్ శబ్దం వినగానే వాస్తవంలోనికి వచ్చాడు చక్రపాణి. "ఏమయ్యా, హారన్ వినిపించడంలేదా? ఇడియట్" అంటూ ముందరకి కదిలింది కారు.

"నేను సరి అయిన దారిలోనే నడుస్తున్నాను. నీ కారుని రోడ్డుకి కుడివైపు భాగంలో నడుపుతున్నావు. నువ్వే ఇడియట్వి" అని అరుద్దామనుకునేంతలో కారు చాలాదూరం వెళ్ళిపోయింది. అరిచి ఏం ప్రయోజనం? డబ్బు! మనుష్యుల దగ్గర నల్లధనం కుప్పలు కుప్పలుగా వచ్చి పడుతుంటే దానిని ఏం చేయాలో తెలియని వ్యక్తులు వీళ్ళు. డబ్బుంటే వచ్చింది కాని నాగరికత ఎలా అలవరచుకున్నారు? లోకం మారింది అనుకుంటూ తలుపు తోసుకుని లోపలికి వచ్చి "లైన్లు బిజీగా ఉన్నాయి. రాజేష్తో మాటలాడడానికి వీలవలేదు. తరువాత మళ్ళీ ప్రయత్నిద్దాం" అంటూ త్వర త్వరగా స్నానాలగదిలోనికి ప్రవేశించాడు చక్రపాణి.

చక్రపాణి చల్లని నీళ్ళు తలమీద గుమ్మరించుకోగానే నడిచి వచ్చిన అలసట మాయమై, శరీరం దానితోపాటు మెదడు ఉత్సాహాన్ని అందుకున్నాయి. మనఃస్ఫూర్తిగా "ఇక్కడే ఉండండి. మీరు ఒక్కరూ కాకినాడలో ఉండడమేమిటి?" అన్న పెద్ద కొడుకు రమేష్ అన్నా, పెరుగుతున్న ఇద్దరు మనవలతో కలిపి ఆరుగురికి రెండు బెడ్రూంలు ఉన్న ఇల్లు చాలక, వాళ్ళు ఇబ్బంది పడుతుంటే తను కాకినాడకి మకాం మార్చాడు. రమేష్ ప్రేమ పూర్వకంగా అర్థించిన ఆ రెండు వాక్యాలు తనలో ఆనందంతో గగుర్పాటుని కలిగించాయి, కాని కాళింది, కోడలు పద్మల మధ్య పరోక్షణంగా నడుస్తున్న నీడల యుద్ధం, వాగ్వివాదాలు కాళిందికి రమేష్ మాట విలువ తగ్గించాయి. కాళింది స్వతంత్రంగా ఉండడానికే నిశ్చయించింది.

"అందరినీ తృప్తిపరిస్తే, ఎవ్వరినీ సంపూర్ణంగా తృప్తి పరచలేదన్నమాట" అన్న మర్ఫీ సూక్తిలా, కాళింది మాటకే విలువనిచ్చి కాకినాడ రెండు సంవత్సరాల క్రితం వచ్చి స్థిరపడ్డాడు. తన స్థిరపడ్డాడు కాని కాళింది దృష్టి, ఆలోచన ఊహలు, ఆశలు అన్నీ రాజేష్ మీదే. చిన్న కొడుకు రాజేష్ చుట్టూరా ఆమె ఆలోచనలు అన్ని కోణాలలోంచి పరిభ్రమిస్తోంది. రాజేష్ ధ్యాస ఆమెని కాకినాడలో ఇంకా స్థిరపడనివ్వలేదు అనుకుంటుంటే "నీళ్ళన్నీ మీరే వాడేస్తే నాగతేం కాదు, ఆపండి స్నానం" అంటూ స్నానాలగది దగరగా వచ్చి కాళింది. హెచ్చరించగానే కొళాయి ధారని, ఆలోచనల్ని కట్టి తువ్వాలందుకున్నాడు చక్రపాణి.

"కాళిందీ!"

"నాకు తెలుసు మీరు ఎందుకు పిలిచారో. ఈ వేళ నా మనస్సేమీ బాగోలేదు. ఫలహారం చేసే ఉత్సాహం, ఓపికలేవు. కాఫీ ఇస్తాను కాస్సేపట్లో" అంది కాళింది. స్నానాల గదివేపు నడుస్తూ. మౌనంగా తల ఊపాడు చక్రపాణి. పెద్దకొడుకంటే తండ్రికి, చిన్నకొడుకంటే తల్లికి ఎక్కువ ఇష్టం అన్న నానుడిలో ఎంత నిజముందో తెలియదు కాని చిన్నకొడుకు రాజేష్ అంటే ప్రత్యేకమైన ఆసక్తి. ఆ ఆసక్తి, ప్రేమ గత ఆరేళ్ళుగా చిలువలు పలువలు వేయడం గమనిస్తుంటే తెగ ఆశ్చర్యం వేస్తుంది చక్రపాణికి. చక్రపాణి మెదడు గతంలోనికి జారుకుంది.

రమేష్ మెకానికల్ ఇంజినీరింగ్ డిగ్రీ తీసుకుని రైల్వేలో ఉద్యోగం చేస్తున్న రోజులవి. ఉద్యోగంలో చేరిన రెండేళ్ళకే రమేష్ తనకి నచ్చిన పద్మని పెళ్ళిచేసుకున్నాడు. అది తనని ఏమాత్రం బాధించకపోయినా, కాళిందికి రమేష్ చేసిన పని నచ్చలేదు. ఒకే ఇంటిలో అందరూ కలిసి నివశిస్తున్నా కాళింది, పద్మల మధ్య అడపాతడపా ఘర్షణలు రగిలేవి. తనేమీ పట్టించుకోకపోవడంతో పద్మని మందలించడంలేదని తనమీదా, రమేష్ మీద కాళిందికి గుర్రుగా ఉండేది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో మెరిట్ సీట్ రాజేష్కి రాకపోవడంతో కాళింది పట్టుదల మీద కర్నాటక రాష్ట్రంలో ఒక ప్రైవేట్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో కంప్యూటర్ కోర్స్ చదవడానికి రాజేష్

వెళ్ళాడు. ముందు ఒక లక్షరూపాయలు డొనేషన్, ముప్పయివేలు సంవత్సరానికి ఫీజ్, ఇతర ఖర్చులతో సంవత్సరానికి నలభైవేలు! తనకి వచ్చే జీతం, ఇతర నిల్వలు సరిపోకపోతే రమేష్ కొంత ఆర్థిక సహాయం అందించాడు. తను ఎప్పుడైనా రమేష్ చేసిన ఆర్థిక సహాయం గురించి ప్రస్తావించబోతే, "ఆ! రమేష్ చదువుకి మీరు ఖర్చు పెట్టలేదేమిటి? అది వాడి బాధ్యత" అని రమేష్ చేసిన సహాయానికి విలువ తగ్గించేది. రమేష్ ఏమీ పట్టించుకోకపోయినా పద్మకి కాళింది ధోరణి నచ్చేదికాదు. రమేష్‌ని పొగిడినా, రమేష్ దగ్గర సహాయం అందుకున్నామన్న ప్రస్తావన వచ్చినపుడు పద్మ మొహం వెలగడం, చూసి అది తనని దిగువ పరిచినట్లు భ్రమించి కాళింది రమేష్ చేసిన సహాయం అతే తెగేసి బైటకి వ్యక్తపరచతగ్గదన్నట్లుగా పెదవి విరిచేది.

రాజేష్ డిగ్రీ ఆఖరి సంవత్సరం చదువులో ఉండగా అతనికి నెలకి ఇరవై ఐదువేలతో ఉద్యోగం ఇస్తామన్న కంపెనీ వాగ్దానం రావడంతో ఇంట్లో వాతావరణంలో అందులో ముఖ్యంగా కాళింది ధోరణిలో మార్పు ప్రస్ఫుటంగా కానవచ్చింది. రాజేష్ గురించి ఆసక్తి, ఆరాటం ఎక్కువయాయి. ఆ హాస్టల్ తిండి ఎలా తింటున్నాడో? వాడి ఆరోగ్యం ఎలా ఉందో! కన్నడులు అన్నింటిలోనూ కొబ్బరి, పంచదార తెగవేసేస్తారు. మన ఆంధ్రా వంటంత రుచికరంగా వాళ్ళకి వండడం రాదు. ఏమంటారు?" అంది కాళింది ఒకరోజు.

"అలా అంటావేమిటి, బెంగుళూర్‌లో చేసే వివిధ రకాలైన వంటకాల ముందర మన వంటలు దిగతుడుపే అని అందరూ పొగుడుతారే!" అని తనంటే

"ఆ! నా మొహం. అలా అన్నవాళ్ళ నాలికల మీద దిబ్బళ్ళు వేసి ఉంటాయి" అంటూ తృణీకరిస్తూ కదలి వెళ్ళింది కాళింది.

రాజేష్ సెలవులకి ఇంటికి వచ్చినపుడు కాళింది చేసే ఆర్భాటం అంతా ఇంతా కాదు. ఒక పూట కాళింది, ఒక పూట పద్మ వంట చేసే ఏర్పాటుని ప్రక్కకి నెట్టి, తనే మూడు పూటలా వంట చేసి రాజేష్‌కి అమర్చి పెట్టేది. ఇతరులు ఏమనుకుంటున్నారో తనకి తెలియదు కాని తనకి అది చాలా ఎబ్బెట్టుగా అనిపించేది. కాని దానిని కాళింది దృష్టికి ఎలా తీసుకురావడం? కాళిందికి ఇంకొకరు చెబితే సరిపడదు. ఆమె ప్రవర్తిస్తున్న తీరు సరి అయినది కాదని చెప్పే ధైర్యం తను ఏనాడో కోల్పోయాడు. దెబ్బలాటలు లేకుండా, సంఘంలో తాము ఆదర్శ వివాహాలలో ఒకటిగా కీర్తి గణించారు. మనస్సులో ఉన్నది భయపడకుండా బైటకి చెప్పలేని తను, నిజాన్ని ఒప్పుకోలేని కాళిందిలది ఆదర్శ వివాహం. ఆదర్శం, అంటే తను ప్రేమలో పడిన అలనాటి కాళింది జ్ఞాపకానికి రాకమానదు. చిక్కనైన చక్కని తెలుపుదనంతో చెక్కినట్లున్న చెక్కిళ్ళతో చకచకా తిప్పే కాటుక కళ్ళతో అలవోకగా చూసి జుత్తుని వెనక్కి విలాసంగా విదిలించే తెల్ల సంపెంగ మొగ్గలాంటి అందమైన స్త్రీలో నిబిడీకృతమై ఉన్న ఆదర్శాలు కనిపించినినాడే కాళింది తన మనస్సుని దోచుకుంది. ఎదుట వ్యక్తికి గౌరవం ఇవ్వడం, ప్రతిఫలం ఆశించకుండా సహాయం చేయడం, డబ్బుకి అంతంత మాత్రమే విలువ ఇవ్వడం లాంటివి తన దృష్టిలో పడి తనని విహ్వాలుని చేసాయి. చెవికి వేసుకున్న బుట్టల మీద పడిన సూర్య రశ్మి హంస మెడలాంటి మెడమీదకి జారి వింత కాంతితో మెరిసిపోతూ కాళింది తనన్ని ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసిన రోజులు కోకొల్లలు.

"ఏమండీ, అమెరికాలో ఇప్పుడెంతయి ఉంటుంది?" అనడిగిన కాళింది ప్రశ్న చక్రపాణిని వాస్తవంలోనికి తెచ్చింది.

"ప్రదేశాన్ని బట్టీ సమయంలో మార్పు ఉంటుంది. ఇప్పుడు రాజేష్ ఉన్న ప్రదేశంలో రాత్రి పదకొండున్నర గంటలయి ఉంటుంది."

"మీరు ఉదయం పేపర్ లో మునిగిఉండకపోతే వాడితో మాట్లాడేవారేమో. రాత్రి ప్రయత్నిద్దాం" అంది కాళింది.

తిరిగి చక్రపాణి ఆలోచనలో పడ్డాడు. రాజేష్ ఇబ్బందులలో ఉంటే తల్లిగా కాళింది వ్యాకులపాటు తను అర్థం చేసుకోగలడు. కానీ రాజేష్ ఇబ్బందులలో ఉన్నట్లు ఏమీ దాఖలా లేదు. మంటలు రాజుకున్న ప్రదేశం రాజేష్ ఇంటికి ముప్పయి కి.మీ దూరంలో ఉందని, అతనికి ఏ మాత్రం హానిలేదని చెబుదామని కాళిందికి వివరించబోతే దానిని త్రోసిపుచ్చింది. అదీకాక రాజేష్‌కి అమెరికా కొత్తేమీకాదు. ఇదే కాళింది ఒక సంవత్సరం క్రితం ఇలాంటి సన్నివేశమే ఎదురయితే మరో విధంగా ప్రవర్తించింది!. ఇరవై నాలుగు సెంటీ మీటర్ల వాన ఒక్క

రోజులో కురవగానే విశాఖపట్నం జలమయము మయింది. కొన్ని ప్రాంతాలలో ఇళ్ళళ్ళలోనికి నీళ్ళు రావడంతో పై అంతస్తుల మీదకి ప్రజలు చేరుకున్నారు. రమేష్ ఇల్లు అక్కయ్యపాలెం నీళ్ళు నిలిచిపోయే ప్రదేశంలో ఉండడం, టెలివిజన్ మీద వరద నీళ్ళ ఉధృతం చూపిస్తుంటే, "రమేష్, పద్మ మనువలు ఎలా ఉన్నారో! ఎలక్ట్రిసిటీ ఉందో లేదో!" అని తను భయాన్ని వ్యక్తపరుస్తుంటే "వాడు చిన్న పిల్లవాడు కాదు. ఆఫీస్ మనుష్యులు వచ్చి సహాయం చేస్తారు. కంగారు పడవలసినంత ఏమీ లేదు" అంది కాళింది. తను ఊరుకోలేక రమేష్‌కి ఫోన్ చేయబోతే వీలవలేదు. రాత్రి భారంగా గడిచింది. మర్నాడు ఉదయం రమేష్ ఫోన్ చేసేంతవరకు మనస్సులో చికాకు పోలేదు. "నే చెప్పలేదా? మీరు అనవసరంగా ప్రతీదానికీ కంగారు పడతారు" అంది కాళింది. అలాంటి గుండె ధైర్యం ప్రదర్శించిన కాళింది, ఈవేళ ఆమె ప్రదర్శిస్తున్న బేలతనానికి ఎక్కడా పోలికే లేదు అనుకుంటుంటే,

"భోజనం వడ్డించేసేదా?" అనడిగింది కాళింది.

రెండవసారి కాఫీ ఇస్తానని మరచిన కాళింది వేపు చూసి సన్నగా నవ్వుకుంటూ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరకి నడిచాడు చక్రపాణి.

"హమ్మయ్య, రాజేష్ బాగానే ఉన్నాడండీ" అంటూ చక్రపాణి ప్రక్కనే చతికిలపడింది కాళింది. నదిలో ఉధృతమైన వరద వచ్చి తగ్గాక శాంతంగా ప్రవహిస్తున్న నదిలా ఉంది కాళింది వాలకం, ప్రశ్నార్థకంగా కాళింది వేపు చూసాడు చక్రపాణి.

"నేను వాడితో మాటలాడి వచ్చాను. మీలా నేను నిమ్మకి నీరెత్తినట్లు ఉండలేనుకదా. మండిపోతున్న ప్రదేశాల నుంచి మంటలు వ్యాపించకుండా ఉండడానికి ప్రభుత్వం చాలా ప్రయత్నాలు చేస్తోందట. మీరేమీ చెప్పరు, బెల్లం కొట్టిన రాయిలా ఉంటారు. ఆ దేశం ఆ దేశమేనండీ. అక్కడ వచ్చే అవకాశాలు, లభించే సుఖాలు ఇక్కడిలా కాదు" అంది కాళింది. వాస్తవాలు అన్నీ తెలియకుండా, నచ్చిన వాటినే ఎన్నుకుని, ఇతర దేశాలలో ఉన్న విశిష్టతని తమకి ఆమోగ్యకరమైనవి వాడుకునే చాలామందిలాగే కాళింది అమెరికాలో ఉన్న గొప్పతనాల్ని విశ్లేషిస్తుంటే, కాళింది చెప్పినది ఒక చెవితో విని రెండో చెవితో వదిలేసాడు చక్రపాణి.

"అయ్యో! నా మతిమండ. పోపు మాడిపోతోంది మీ ధర్మమా అని" అంటూ వంటింటి వైపు పరుగు తీసింది కాళింది. చక్రపాణి ఆలోచనలో పడ్డాడు.

ప్రతీ మనిషిలో ఆదర్శాలు ఒడ్డును తాకి సముద్రం నుంచి వచ్చే కెరటాలను ఇసుకలో కలిగి పోయినట్లు చాలామందిలో అవి మాయమవుతాయి. అది తక్కువ మంది వాటిని వాటేసుకుని పదిలంగా కాపాడుకోగలుగుతారు. ఈ పరిణామం భవిష్యత్తులో ఎవరికి వస్తుంది అన్నది ఊహించటం కష్టమే.

కాళింది కాకినాడ కొళాయి చెరువు పార్క్‌లో సాయంకాలం నీళ్ళలో మెరుస్తున్న చంద్రుడిని చూస్తూ ఆదర్శాల గురించి వ్యాఖ్యానించిన కాళింది మాటలు విన్న తనలో గగుర్పాటు ఆనందం వివరించలేనిది. కాని ఏదీ ఆ కాళింది? అరవై ఐదేళ్ళ స్త్రీలో పదహారేళ్ళ పొంకం, హావభావాలు కనిపించినట్లు, ఈ కాళిందిలో అలనాటి ఆదర్శాలు ఏమీ కనిపించడంలేదు. చెట్టుమీద వికసించిన గులాబీ, రోజులు గడుస్తుంటే రేకులు జార్చి మిగిలిన తొడిమిలా కాళిందిలో ఉన్న ఆదర్శాలు కాలంతో పాటు జారిపోయాయి. ప్చ్! అనుకుంటుంటే,

"టేబుల్ మీద అన్నీ అమర్చేసాను, రండి" అంది కాళింది.

"ఆకలిలేదు, కాస్సేపు ఆగుతాను" అని చెబుదామనిపించినా, తరువాత కాళింది వేసే ప్రశ్నలుతో తన మెదడులో పడిలేస్తున్న ఆలోచనల కురుక్షేత్ర సంఘర్షణ గురించి బైటపడే అవకాశం ఉంది, ఆమెతో ఆలోచనలు పంచుకునే రోజులు వెళ్ళిపోయాయి. తన ఒంటరి ఆలోచనలు తోడుకోసం చాలాకాలంగా అలమటిస్తున్నాయి అనుకుంటూ బలంగా ఊపిరి పీల్చే కుర్చీలోంచి లేచాడు చక్రపాణి.

"బాంక్ డిపాజిట్ మీద వడ్డీ బాగా తగ్గించారట. మనం ఖర్చుని అదుపులో పెట్టుకోవాలి కాబోలు" అంటూ మామిడికాయ పప్పుని పళ్ళెంలో వడ్డించింది కాళింది.

"అంత వద్దు" అంటూ వారించబోయాడు చక్రపాణి.

"ఏం దొబ్బిడాయి, మీకు మామిడికాయ పప్పు ఇష్టం కదా?"

నిజమే, కాని దానిలో చితకకొట్టి వేసే వెల్లుల్లిపాయ రుచి నచ్చదు అని తను చాలాసార్లు వివరించినా, తనకి తెలిసినదే ఆచరణ యోగ్యమని, భర్తలకి ఏదిమంచో, ఏది చెడో నిశ్చయించే లక్షలాది స్త్రీలలో కాళింది ఒకర్తి అని తను ఏనాడో గ్రహించాడు. ఎప్పటిలాగే పప్పులో కనిపించిన వెల్లుల్లిని ఏరి ప్రక్కన పెట్టి చప్పున భోజనం కానిచ్చిన చక్రపాణిని చూసి "నేనింకా పప్పు అన్నలోనే ఉన్నాను. ఎన్నాళ్ళయినా ఈ మీ అలవాటుని మాన్పించలేకపోయాను" అంటూ కాళింది విసుక్కుంది.

ప్రతీవాక్యంలో ఏదో ఒక దెప్పిపొడుపు వాడి భర్తలని బలవంతగా మార్చ ప్రయత్నిస్తే వాళ్ళు దూరం అవుతారని గ్రహించని కాళింది వేపు జాలిగా "రాత్రి భోజనం మెల్లిగా చేస్తానులే" అన్నాడు చక్రపాణి.

"ఇది మీకు చెప్పానా? అమెరికాలో పనిచేస్తున్న మా అన్నయ్య అల్లుడికి ఉద్యోగం పోయిందట. అక్కడ ఉద్యోగాలు ఖాళీగా ఉన్నాయని వీళ్ళని ఇక్కడనుంచి తీసుకెళ్ళి ఉద్యోగంలోంచి తీసెయడం! అదేం రోగం వాళ్ళకి? అయినా వాళ్ళకి జాత్యహంకారం ఎక్కువలెండి" అంది కాళింది.

"దాని సంగతి నాకు తెలియదు. ఒక చిన్న ప్రశ్న వేస్తాను, దీని గురించి ఆలోచించు. ఉదాహరణకి మన ఊరిలో ఒక పెద్ద ఫాక్టరీ పెడుతున్నారనుకో, దానిలో పనిచేయడానికి పై రాష్ట్రల నుంచి చవుకగా పనిచేసే కార్మికులుని నియమిస్తే నువ్వేమంటావు? ఆర్ధిక మాంద్యం ప్రపంచాన్ని కుదిపేస్తోంది. మన ఇంటిలో నువ్వూ నేనూ కాక ఒక పరాయి వ్యక్తి ఉన్నాడు. నువ్వు అరకిలో బియ్యం వండేవు. వండిన అన్నం మనకి సరిపోకపోతే అతనికి నువ్వు అన్నం పెడతావా? ఒక్కరోజు వ్యవహారం కాదు!" అన్నాడు చక్రపాణి.

"మీదంతా మిడిమిడిజ్ఞానం. ఏదో తెలిసినట్లు చేతులు ఊపుకుంటూ ఊకదంపుడు కొట్టేస్తారు. అమెరికన్లని, చైనీయులని, ఇండియన్లని అనుకరించమని ఒబామా ఉద్బోదించాడని చదివాను. తెలివైనవాళ్ళని కంపెనీలలోంచి తీసేస్తే కంపెనీలు చచ్చుపడిపోవూ?" అంది కాళింది.

"ఓహో! అదే నిజమైతే మనదేశంలో జరుగుతున్న దేమిటి?" అంటూ లేచాడు చక్రపాణి. భర్త తనవాదాన్ని అంత తేలికగా ఖండిస్తాడని ఊహించని కాళిందికి చలి జ్వరం వచ్చినట్లయింది. లోపల్నించి కుతకుతలాడుతున్న ఉక్రోషాన్ని అదిమి పెట్టి భోజనం కానిచ్చింది కాళింది.

రెండు రోజులుగా ఉదయమేలేచి నాలుగుపేపర్లు కొనుక్కుని వచ్చి చదవడం, ఎడతెరిపిలేకుండా టెలివిజన్‌లో విదేశీ ఛానల్స్ ప్రసారం, కాళింది చూడడం గమనించిన చక్రపాణికి ఆ మార్పుకి కారణం వెంటనే స్ఫురించింది.

"అమెరికాలో నవంబర్‌లో ఆరులక్షలు, డిసెంబరులో ఆరులక్షలపై చిలుకు ఉద్యోగాలు పోయాయట. రాబోయే మూడేళ్ళలో దాదాపు ఒక లక్షమంది సాఫ్ట్ వేర్ ఉద్యోగలు ఇండియా తిరిగివస్తారట" అంది కాళింది కాఫీ కప్పు చేతికి అందిస్తూ.

చక్రపాణి వెంటనే ఏమీ సమాధానమీయలేదు.

"హెచ్ వన్ వీసా ఉంటే, ఒక ఉద్యోగం పోతే మరో ఉద్యోగం చూసుకోవచ్చు కదండీ?" అంది కాళింది సంభాషణని కొనసాగిస్తూ.

"అన్ని కంపెనీలలో ఉద్యోగాలు తగ్గిపోతుంటే మరో ఉద్యోగంలో ఇరకటం ఈ పరిస్థితులలో కొంచెం కష్టమే. సమయం పడుతుంది కాని ఉద్యోగం పోతే మరొక ఉద్యోగం చూసుకోవడానికి వాళ్ళు పెట్టే ఆంక్ష ఒకటి, రెండు నెలలు మాత్రమే".

"మన రాజేష్ తెలివైన వాడని వదులుకునే బుద్ధిహీనులు కారు వారు. వాడి ఉద్యోగానికి ఏమీ ఎసరు ఉండదు" అని స్థిమితపడబోయింది కాళింది.

"అవునవును. కాని ఉద్యోగాలు ఊడిపోవడానికి ఇచ్చిన మెమెంటోలు ఏమీ అడ్డురావు. దేని దారి దానిదే " అన్నాడు చక్రపాణి.

"రాజేష్ ఏ ఇబ్బందులకి గురవకుండా ఉంటే మనం నడిచి వచ్చి దర్శనం చేసుకుంటానని వెంకన్నకి మొక్కుకున్నాను" అంది కాళింది. ఒక్కసారి ఉలిక్కిపడ్డాడు చక్రపాణి. కాఫీ కప్పులో ఉన్న కాస్త కాఫీ చేయి కుదుపుకి ఒలికి టేబుల్ మీదున్న కాగితాల్ని తడిపింది.

ఎవరి నమ్మకాలు వాళ్ళవి. ప్రత్యేకంగా దేముడంటే నమ్మకం లేని తను కాళింది నమ్మకాన్ని ఏం విశ్లేషించగలడు? ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో నివసించే కోట్ల జనాభా కోరికలకి, అమెరికాలో ఉన్న ఏడెనిమిది లక్షల తల్లితండ్రుల కోరికలని కలిపి తీర్చటానికి ఆ దేముడు ఎలాంటి నడుము కడతాడో! ఆయన మాటేమో గాని కాళిందితో కలిసి ఆ మూడువేల ఐదువందల మెట్లు ఎక్కేసరికి తన వాతపు కాళ్ళు చచ్చుపడతాయి అది తథ్యం అనుకుంటూ ముడుకులని నిమురుకున్నాడు చక్రపాణి.

"నాకున్న ఫిక్స్‌డ్ డిపాజిట్ లలో ఒకదానిని నిర్ణీత సమయానికి ముందరే తీసేసుకుందామనుకుంటున్నాను" అన్నాడు చక్రపాణి బేంక్ మేనేజర్‌తో

"దీనివల్ల కొంత పైకం నష్టపోతారు. ఆ డిపాజిట్ మీద అప్పు ఇస్తాం, తీసుకోకూడదూ?" అన్నాడు బాంక్ మేనేజర్ డిపాజిట్ వదులుకోవడానికి ఇష్టపడక.

"వద్దు సార్. ఆ ఫిక్స్‌డ్ డిపాజిట్ కేష్ చేసి అదువందలు లేదా వెయ్యి రూపాయల నోట్లు ఇప్పించండి"

అమ్మకి చెప్పకుండా వీలయినన్ని డాలర్లు పంపమని రాజేష్ దగ్గర నుంచి వచ్చిన ఇ-మెయిల్ చూసాక ఇంకే మార్గం స్ఫురించక బాంక్ డిపాజిట్ రద్దు చేసుకుని ఆ డబ్బుని బ్రోకర్ ద్వారా రాజేష్‌కి పంపనిశ్చయించుకున్నాడు తను. ఇది చట్ట విరుద్ధం! కాని అవసరం! సముద్రకెరటాలు కాళ్ళ క్రింద లాక్కెళ్ళిన ఇసుకలా చట్ట విరుద్ధమైన పనులు చేయకూడదనుకున్న ఆదర్శం రాజేష్ అవసరం ముందర ఓడిపోవడంతో బ్రోకర్ ఆఫీసు మెట్లు ఎక్కాడు చక్రపాణి.

"ఎల్లుండికి మీ అబ్బాయికి డాలర్లు అందుతాయి" అన్నాడు బ్రోకర్ చక్రపాణి ఇచ్చిన డబ్బు అందుకుంటూ.

"థాంక్యూ" అంటూ ఇంటి ముఖం పట్టాడు చక్రపాణి.

రాజేష్‌కి డబ్బు అవసరం ఎందుకు వచ్చిందో కారణం ఊహించడం అంత పెద్ద విషయమేమీ కాదు. ఉద్యోగం లేకపోతే కొన్న ఇల్లు కోసం బాంక్ నుంచి తీసుకున్న పైకం మీద వాయిదా ఆగిపోదు కదా! "అమ్మకి చెప్పవద్దు" అన్న రాజేష్ అభ్యర్ధనకి విలువనిచ్చి కాళిందికి చెప్పకుండా డబ్బు పంపాడు తను. కాని ఆలస్యం చేయకుండా త్వరలో కాళిందికి ఈ విషయం చెప్పాలి అనుకుంటూ ఇంటిలోనికి ప్రవేశించాడు చక్రపాణి.

టెలివిజన్ చూస్తున్న కాళింది "క్రితం సంవత్సరం కాలంలో దాదాపు రెండు మిలియన్ల ఇళ్ళని జప్తు చేసుకుంటున్నారట. ఇళ్ళ ధరలు బాగా పడిపోయాయిట మన రాజేష్ ఇల్లు కూడా పడిపోయిందేమో!?" అంది. అంతకన్నా మంచి సమయం దొరకదన్న నిశ్చయంతో రాజేష్‌కి డబ్బు పంపిన సంగతి చెప్పాడు చక్రపాణి.

"ఇల్లు అమ్మేసి ఎంత వస్తే అంత డబ్బు పుచ్చుకుని ఇండియా రమ్మంటే సరి. ఆ తెచ్చుకున్న డబ్బుతో ఇక్కడ హాయిగా బ్రతకవచ్చు కదండీ" అనడిగింది కాళింది.

"ఇల్లు అమ్మేస్తే ఎంత డబ్బు చేతికి వస్తుంది? అన్నది ప్రదేశాన్ని బట్టి ఉంటుంది. ఇళ్ళ ధరలు ఎంత పతనమయాయో నాకు తెలియదు. ఉదాహరణకి నేను ఏడు లక్షల డాలర్లు కొన నిశ్చయించుకుంటే కనీసం ఒక లక్ష డాలర్లు పెడితే, మిగతా ఆరు లక్షల డాలర్లు బాంక్ నుంచి రుణం తీసుకోవచ్చు. ఈ ఆర్థిక మాంద్య ప్రభావం వలన ఇళ్ళ ధర ఇరవై శాతం పడిందనుకో, అంటే నే కొన్న ఇల్లు విలువ కేవలం ఐదు లక్షల అరవై వేల డాలర్లు. ఆ ఇల్లు ఇప్పుడు బజారులో అమ్మితే అదే వస్తుంది. అదంతా బాంక్ కి జమ ఇచ్చినా ఇంకా నలభై వేల డాలర్లు బాకీ ఉంటాం. అందుకే ఇళ్ళని, కట్టిన లక్షల డాలర్లని వదులుకుని చేతులు దులుపుకుని వెళ్ళిపోతుంటే బాంక్ ఆ ఇళ్ళని జప్తు చేసుకుంటోంది" అని వివరించాడు చక్రపాణి. దీనంగా శూన్యంలోకి చూస్తోంది కాళింది.

"మరేమీ కంగారు పడకు. వాడికి త్వరలో మరో ఉద్యోగం దొరుకుతుంది" అంటూ కంటిలో తిరిగిన కన్నీళ్ళని ఆపుకో ప్రయత్నిస్తున్న కాళిందిని సముదాయించ ప్రయత్నించాడు చక్రపాణి.

"వాడిని తిరిగి రమ్మని మీరు సలహా ఇచ్చారా? ముటా ముల్లె సర్ధుకుని వచ్చేసాడంటే అక్కడకి మళ్ళీ వెళ్ళే అవకాశం లేనట్లే! నేనేం పాపం చేసానో ఇలా బెడిసి కొట్టింది. వాడి భవిష్యత్తు ఏమిటో!" అంటూ వాపోయింది కాళింది.

"వీడిలా తిరిగి వచ్చేసిన వాళ్ళు హైదరాబాదులో ఉన్న ఉద్యోగాలలో ఇరుక ప్రయత్నిస్తున్నారు. కాంపటీషన్ ఎక్కువే. ఈ ఊరిలో వాడికి ఏం ఉద్యోగం వస్తుంది? ఏదో ప్రైవేట్ ఇంజనీరింగ్ కాలేజీలో పది - పన్నెండు వేలకో లెక్చరర్ ఉద్యోగం రావచ్చేమో" అన్నాడు చక్రపాణి.

"అక్కడ ఆ ఇల్లు కొనకుండా ఆ డబ్బుతో తిరిగి వస్తే బాగుండేది. కాని శని నెత్తి మీద తాండవిస్తుంటే అదెలా జరుగుతుంది? వాడిమీద ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకున్నాను" అంటూ గింజుకుంటుంది కాళింది.

"ఇక్కడ ఉండడానికి ఇల్లు ఉంది. నాకు పెన్షన్ వస్తుంది. మెల్లిగా ఒక ఉద్యోగంలో సెటిల్ అవుతాడు. అంతగా డబ్బు అవసరమైతే రమేష్ దగ్గర డబ్బు తీసుకోవచ్చు. టెన్షన్ వస్తుంది. మెల్లిగా మాటలాడు, లేకపోతే వాడికి మన మాటలు వినిపిస్తాయి" అంటూ హెచ్చరించాడు - చక్రపాణి. భర్త వేపు ఒక విచిత్రమైన చూపు విసిరి పడక గదిలోనికి వెళ్ళి తలుపేసుకుంది కాళింది.

పరుపు మీదకి చేరిన చక్రపాణి కాళిందిలకి నిద్రరావడంలేదు. రాజేష్ మళ్ళీ మంచి ఉద్యోగలో స్థిరపడతాడని నమ్మకంగా ఉన్నా, ఊహలు తల్ల క్రిందులవగానే నరికిన చెట్టులా కాళింది చతికిలపడిపోవడం, ఆమెలో కలిగిన అలజడి ఎలాంటి పరిస్థితులకి దారితీస్తుందో అన్న భయం చక్రపాణిలో ముప్పిరికొంది. ముక్కుచీదుకుంటూ బెక్కుతున్న కాళిందిని సముదాయించే నైపుణ్యం లేక కళ్ళుమూసుకున్నాడు చక్రపాణి.

రిక్తహస్తాలతో అమెరికా వెళ్ళి, లక్ష డాలర్లు పైనే సంపాదించి, దానిని పోగొట్టుకుని తిరిగి ఖాళీ చేతులతో వచ్చిన రాజేష్ ఏం చేయబోతున్నాడు? ఏభై లక్షల రూపాయలు పోగొట్టుకున్నాడు. అది ఆర్జించడానికి ఎన్నాళ్ళు పడుతుంది? అసలు ఆర్జించగలడా? భర్త అన్నట్లు ఇక్కడే ఒక బోడి లెక్చరర్ ఉద్యోగం చూసుకుంటాడా? అమెరికాలో కాపురం చేసి వచ్చిన రాజేష్ భార్య సౌందర్య తనకి ఇంటిపనులలో సాయపడుతుందా? తెలుగు సరిగ్గా రాని సౌందర్యకి తనకి ఏదైనా విభేదాలు వస్తే వేరే కాపురం పెడుతుందా? ఉన్న పరువు కాస్త బజారు పాలు అవుతుందేమో అనుకుంటూ పరిపరి వికృత ఆలోచనలకి నీరు పోస్తూ, దుఃఖాన్ని అదిమి పెట్టుకుని నిద్రకోసం పరితపిస్తోంది కాళింది.

ఏకాగ్రత, ఉత్సాహం లేకుండా అన్నీ అమర్చిపెడుతున్న కాళిందిలో దినదినానికి పెరుగుతున్న నిరాశక్తిని అతి కష్టం మీద అదుపులో ఉంచుకుంటూ నెల్లాళ్ళు గడిచాయి. ఉద్యోగ ప్రయత్నంలో లోపం ఏమీలేకపోయినా రాజేష్ని ఉద్యోగంలో చేరమని ఏ కంపెనీ ఆహ్వానించలేదు.

ఒక రోజు డైనింగ్ టేబుల్ మీద కూర్చుని భోజనం చేస్తూ "మా అన్నయ్యకి ఒంట్లో బాలేదట. ఒకసారి వెళ్ళి చూసివస్తాను" అంది కాళింది. అందరూ కాళింది వేపు వివరణ కోసం చూసారు.

"ఏమిటి జబ్బు? ఎప్పుడు వెళతావమ్మా? నాన్నా మీరూ వెళతారా? ఎన్నాళ్ళకి వెళతావు?" అని అడిగాడు రాజేష్.

"వివరాలు నాకు తెలియవు. విజయనగరం వెళ్ళడానికి నాకు సహాయం అవసరం లేదు. అదీకాక నే వెళ్ళడం ఇంకా నిశ్చయించుకోలేదు చూద్దాం" అంది కాళింది. పదేళ్ళ క్రితం మావయ్య, అమ్మల మధ్య వాగ్వివాదం పెరిగి "చచ్చినా, నీ ఇంటి గుమ్మం తొక్కను" అన్న అమ్మ ఇప్పుడు మావయ్య జబ్బు గురించి వివరాలు తెలియకుండా వెళతాననడం రాజేష్‌ని ఆశ్చర్యపరచి అర్ధాంతరంగా తల్లి విజయనగరం ఎందుకు వెళుతుందో! అనుకుంటూ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

కాళింది విజయనగరం వెళ్ళే ఉద్దేశ్యం ఉందని ప్రకటించాక, ప్రయాణానికి ఏమీ ముందంజ వేయకుండా పదిహేను రోజులు భారంగా గడిచాయి.

"చికెన్ గున్యా" వ్యాధి వచ్చాక కీళ్ళ కూడమిలో సత్తువలేనట్లు నడుస్తూ ఇంటిపనులు చేస్తున్నా పిడుగుపడిన చెట్టు దగ్ధమైపోయి మోడు వారినట్లు సోఫాలో కూలపడి నిర్వీర్యంగా ఒరిగిపోయిన కాళిందిని చూస్తే గుండె జలదరించించి. ఇలాంటి సన్నివేశాలలో ఏమైనా నోరు విప్పితే కాళింది ఎలా రియాక్ట్ అవుతుందో తెలిసిన చక్రపాణికి మౌనమే శరణ్యమైంది.

"నేను అలా నడకకి వెళ్ళొస్తాను" అని బయలుదేరుతుంటే, "నేనూ వస్తాను నాన్నా" అంటూ రాజేష్ చెప్పులు వేసుకున్నాడు. పదినిమిషాలు నడిచి పార్క్‌లో ఖాళీ బెంచ్ మీద చక్రపాణి, రాజేష్ లు ఆసీనులయారు. రెండు నిమిషాలు గడిచాక "నాన్నా, మీకు తెలుసు ఈ ఊరిలో నాకు మంచి ఉద్యోగం రాదని, మా మావగారు అక్కడ ఎక్కువ అంటే, అక్కడికి వెళదామని నిశ్చయించుకున్నాం. అమ్మకి ఈ విషయం ఎలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు. మీరు కాస్త అమ్మకి.." అంటూ ఆగాడు రాజేష్.

"నీ పరిస్థితిని నేను అర్ధం చేసుకోగలను. మీ అమ్మ గురించి నీకు తెలియనిదేముంది? అయినా నచ్చ చెప్ప ప్రయత్నిస్తాను" అన్నాడు చక్రపాణి.

"రేపు సాయంకాలం గోదావరి ఎక్స్‌ప్రెస్ లో హైదరాబాద్ వెళ్ళి అక్కడ నుంచి పూణే వెళ్ళడానికి రైలు రిజర్వేషన్ చేయించాను" అన్నాడు రాజేష్.

"మీ అమ్మతో చర్చించకుండా ఇంత త్వరలో నువ్వు పూణే మీ మావగారి దగ్గరకి వెళ్ళడానికి నిర్ణయించుకోవడం సబబుకాదు" అని చెబుదామని నీటీ చివరి వరకూ వచ్చినా "కొంతవయస్సు వచ్చాక ఎవరి జీవిత పంధాలని వాళ్ళే ఎన్నుకోవడం మంచిదేమో!" అనిపించి తమాయించుకున్నాడు చక్రపాణి. అయినా ఐదేళ్ళు అమెరికాలో పనిచేసి వచ్చిన రాజేష్ కి నేను సలహా ఇవ్వడమేమిటి? అంటూ తలగోక్కున్నాడు చక్రపాణి.

రాజేష్ పూణే వెళ్ళి నెల రోజులయింది.

కాళింది ముభావత్వం, దాని పరిణామం ఇంట్లో పేరుకుపోయిన నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదించలేకపోతుండడంతో చక్రపాణి మెదడు ఆలోచనలకి ఎక్కువ బానిసయింది. ప్రతీ మనిషికి కోరికలు ఉండడం సహజమే. రాజేష్, రమేష్ కంటే తెలివిలో తక్కువయినా, అతన్ని అవకాశం అందలం ఎక్కించింది. సినిమాలలో లైట్ల వెలుతురులో మెరిసే గిల్ట్ నగలు తళతళచూసి తన్మయత్వంలో కూరుకుపోయిన ప్రేక్షకునిలా కాళింది రాజేష్ రాకుమారుడనుకుంటూ మభ్యపెట్టుకుంది. దీనికి ముఖ్యకారణం రాజేష్ ఆర్జించిన ఎక్కువ జీతం. తద్వారా అతను అమర్చుకున్న సుఖాలు. దీనిలో రాజేష్ తప్పేమీ లేదు. డబ్బు ముసుగు జారిపోగానే, చీకటిలో మెరుగు కోల్పోయిన గిల్ట్

నగలకాంతి విహీనత చూసిన కాళింది మీద వాస్తవికత భరింపలేనంత దెబ్బ కొట్టింది. కాలం మానలేనంత గాయాన్ని చేసింది. పాఫం కాళింది! అనుకుంటూ నిర్లిప్తంగా, నిరాశగా అంతర్గతంగా రోదిస్తున్న కాళిందిని చూసి చక్రపాణి కళ్ళు మూసుకున్నాడు "ట్రింగ్ ట్రింగ్" అన్న టెలిఫోన్ శబ్దం విని రిసీవర్ లో మాటలు విని "ఎలా ఉన్నావ్ రాజేష్?" అంటుంటే, సోఫాలోంచి కాళింది చటుక్కున లేచి పడక గదిలోనికి దూరి తలుపేసుకుంది.

బెడ్రూంలో పచార్లు చేస్తున్న కాళిందికి చక్రపాణి టెలిఫోన్ లో మాట్లాడుతున్నది స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది.

"కంగ్రాట్యులేషన్స్, ఉద్యోగంలో ఎప్పుడు చేరాలి?

"నువ్వు కోరిన జీతం ఇచ్చారా?"

"పరవాలేదు, నువ్వు సంవత్సరానికి ఆరు లక్షలు అడిగితే ఐదు లక్షలు ఇచ్చినా ఇతర సౌఖర్యాలు ఇస్తున్నారుగా. బాగుందోయ్"

"ఆఫీస్కి మీ మావగారి ఇంటికి ఎంతదూరం?"

"అయితే వేరే ఇల్లు తీసుకుంటావా?"

"ఉండు, అమ్మని పిలుస్తాను. ఈ శుభవార్తవిని సంతోషిస్తుంది"

చక్రపాణి వచ్చి తనని పిలుస్తాడనుకుని నిరీక్షిస్తూ రెండు నిమిషాలు గడిచాక, హాలులో నెలకొన్న నిశ్శబ్ధం భరించలేక గది తలుపుతీసుకుని బైటకి వచ్చిన కాళిందికి టెలిఫోన్ క్రెడిల్ మీద కనిపించింది. భర్త ఏదో చెబుతాడని ఆశించిన కాళిందికి కుర్చీలో పెదవి కొరుక్కుంటూ ఆలోచనలో ఉన్న చక్రపాణి కాళిందిని చూసి విసిరిన చూపు కాళిందికి ఆశనిపాతంలా తగిలింది.